

Any II - Núm. 48
23 octubre 1924

Subscripció:
Trimestre, 3'50

EL BORINOT

SETMANARI D'HUMOR
20 cms.

La corresp.^a a
l'Administració:
Angels, 22 i 24
BARCELONA

—Vostè és l'afinador? Gràcies a Déu!.. Miri, amb aquest piano, ens passa una cosa especialíssima; quan només el toco, afina que és un gust; però quan toco i canto... ah! allò és un desastre!

PELS BELLS CARRERS DE MA CIUTAT

Carrer de Fernando

- Núm. 1. Articles viatge i caça.—BERISTAIN I C.
 " 3. Articles Fotogràfics.—KODAK, S. A.
 " 5. Paraigua.—A. HERNANDEZ.
 5, 2.º Odontòleg.—J. LLET.
 Núm. 7. Farmàcia La Estrella.—Suc. d'Escrivà.
 " 7. Objectes d'Art.—A. VECIANA.
 " 7. Barreteria.—TUSELL.
 " 9. Camiseria.—E. MATAÇAS.
 " 11. Joieria i Relotgeria.—FRANCESC CORREA
 " 13. Bomboneria Ribera.—FREDERIC RIBERA
 " 13. "Aigua Nat".
 " 13. Compra i Venda de Joies.
 " 15. Armeria.—LAPLANA I C.
 " 17. Barreteria.—LOD.
 " 17. Sabateria.—J. CERVERA I FILL.
 " 17. Relotgeria.—ANFRUNS I FILL.
 " 17. VIDUA I FILLS DE MENESES.
 19, 1.º E. N. de Terres.—A. de Riu (Gerent).
 N.º 19. Joieria Vienesa.
 " 21. Art. d'Esport.—Taphioles, Pirretas, S. C.
 " 23. Art. d'Esport.—Eduard Schilling, S. C.
 " 25. Joieria.—BIJOUX CHIC.
 " 27. Art. de Fantasia.—Palais de Nouveautés.
 " 29. Fàbrica de Capells.—JOAN PRATS.
 " 29. Articles de Pell.
 " 31. Roba Blanca.—R. ALABER I PIELLA.
 31, pral. MASCLANS.
 N.º 31. Ganiveteria.—TOLL.
 " 31. Joieria i Relotgeria.—Gomersind Cortés.
 " 33. Orfebreria d'Art.—A LA COURONNE.
 " 33. Ganiveteria.—AMERICAN MACHINE.
 " 33. Guanteria.—CERMENYO CERMANS.
 " 35. Optica.—FERRAN ARRUGA.
 " 37. Orfebreria d'Art.—HEYDRICH I C.
 " 39. Calçat de Luxe.
 39, 1.º Companyia Comercial Bancària.
 39, 1.º Sastre.—LLUIS PI.
 N.º 39. Capseria "La Bolsa".—JAUME FERRER.
 " 39. Dipòsit Stat. de Caixes Invulnerables.
 " 41. Fca. Gres. de Punt.—Caella Industrial
 " 41. Aquàrium.—Institut Optico Oculista.
 41, pral. Dentista.—CODINA.
 N.º 41. Merceria.—SECUNDI GORGOT.
 " 43. Impremta i Llibreria de Montserrat.
 43 i 45. Planxat Alemany.
 " 45. Joieria.—CAMIL POMAR.
 " 47. Teles.—CASA TRIUS.
 " 49. El Elefante.—ESTABLIMENT.
 " 51. Camiseria.—R. FLOTATS.
 " 53. Sabateria.—LA INTERNACIONAL.
 " 53. Oficina.—PATENTS I MARQUES.
 53, 1.º Sastre.—M. PUJOL.
 53, 1.º Advocat.—RAMON VOLART.
 53, 4.º Antiga Casa Blondista.
 N.º 53. Aurigema.—Antiga Casa Canyadó.
 " 53. Uniformes Militars.—PESCADOR.
 " 53. Perfumeria.—MASSIP.
 " 57. Caixes de Cadals.—CASA MANYACH.
 57, pral. Sastreteria.—GERMA.
 57, entl. Segells per a coleccions.—Eugeni Llach.
 Torrefacció de Cafè.—MOMOTOMBO.
 N.º 59. Exposició de Quadros.—Galeria Rovira.
 " 59. Farmàcia.—DOCTOR VELLVE.
 61. Perruqueria.—LAFONT.
 Núm. 2. Companyia Segurs.—OCEANIA, S. A.
 " 2. Agència Duanes.—Miquel Lerin Gs.
 " 2. S. A. de Segurs.—Anglo-Espanyola.
 " 2. Sastreteria.—CASA SOLER.
 " 2. Orfebreria d'Art.—MIELE I COMP.
 " 4. Calçats.—"LA IMPERIAL".
 " 6. Relotgeria.—C. VENDRELL.
 6, entl. Sastre.—T. ROYAN.
 " 8. Ortopèdia.—S. A. CLAUSOLLES.
 " 10. Fàbrica de Xocolata.—Evarist Juncosa.
 10, pral. FRANCESC LAYRET.
 " 12. Objectes d'Art.—ESTEVE CORREA.
 " 12.—PERFUMERIA GAL.
 " 12. Dentista.—J. NIU.
 " 14. Vanos.—CLAPES EN COMANDITA.
 " 14. Bastoneria.—M. FANDOS.
 " 14. Pasteleria.—PAGES I ROCAFORT.
 " 16. Hules.—CARRERAS, DORIA, S. A.
 " 16. Joieria.—PERE M. PALAU.
 " 18. Joguines.—FRANCESC AYPUA.
 " 20. La Rosa de Oro.—Suc. Miró i Salvadó
 " 22. Barreteria.—Arnau, Societat Anònima.
 24 i 26. BAS I TARRIDA.
 30, pral. UNIO GREMIAL.
 30, entl. Modes.—VOGUE.
 30, entl. Confeccions.—REGAS I FABREGAS.
 Articles per a viatge.—E. LOUVE.
 N.º 30. Fàbrica i magatzem de Relotges.
 " 30. Vanos.—CASA NOU.
 30, bis. Tapisseria i alfombres.—G. CALVET.
 30, pral. Sastre.—IGLESIAS
 N.º 32. Loteria i Tabacs.
 " 32. La Villa de Parà.—Muller i Comp.
 32, entl. Panyeria.—VALENTIN SOLER.
 N.º 34. Portes d'Acer.—A SANTAMARIA.
 " 34. Institut Musical.—Acadèmia Ardevol.
 " 34. Fotogravata.—CALBO.
 " 34. Sastreteria.—V. CUNILL.

- N.º 36. Cristalleria.—GRIFE I ESCODA.
 " 38. Màquines de cosir.—"SINGER".
 " 40. Fàbrica de Flors.—A. SAVALL.
 " 40. JOIERIA D'OMS.
 " 42. Sastreteria.—NEW-YORK.
 " 44. Joieria i Argentaria.—CARRERAS.
 " 44. Coronas i Plomes.—BELOU.
 " 46. Camiseria.—MACIA MAGRINYA.

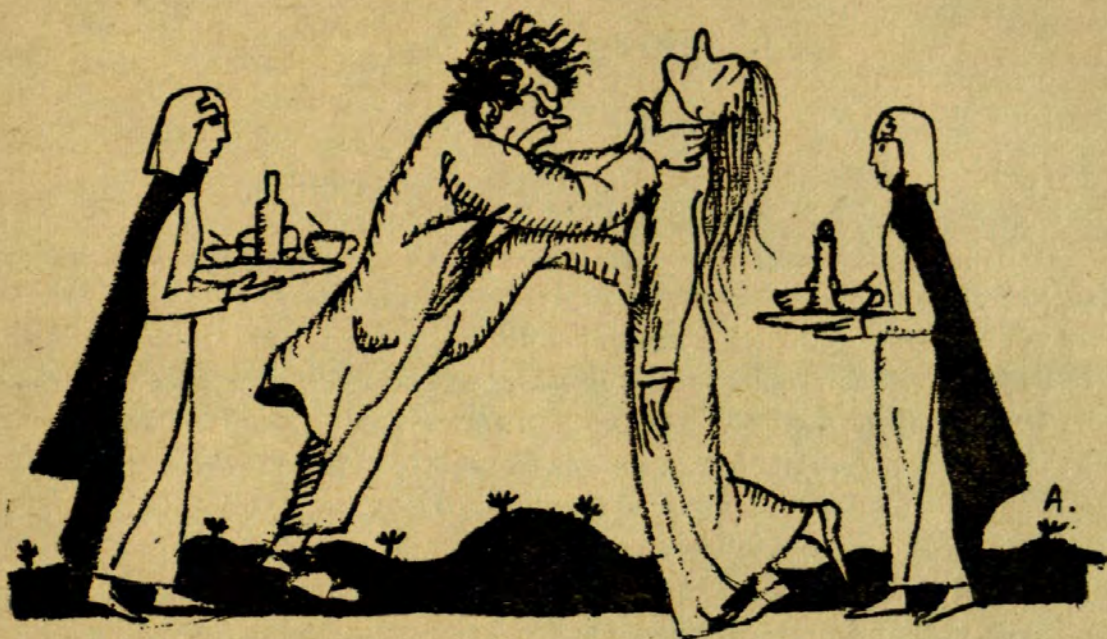
Carrer de Pelayo

- Núm. 1. Empresa Anunciadora.—Los Tirolenses.
 " 1. Constructor d'Obres.—J. Miró Trepast.
 " 1. Titah.—CADENAS.
 1, pral. Modes.—CONDAL.
 Núm. 1. Chambre D'Industrie Française.
 " 1. Filats.—JOAN PRAT, S. en C.
 " 1. ALEMANY & MILLER.
 " 1. C.ª de Indústries Reunides.
 " 1. Sastreteria.—ESTILO.
 " 1. "Odeón" Fonògrafs.—L. PUJOL.
 " 3. Cirurgia.—DR. JOAN TORRENS.
 " 3. Dentista.—J. PONS CUBILES.
 " 3. Malalties dels Ulls.—DR. DOLCET.
 " 3. Aigües Azoades.
 " 3. Bar.—PATI BLAU.
 " 5. Articles de Viatge.—A. Sánchez Beato.
 " 5. Sabateria.—SANTIAGO PERALES.
 5, entl. Centre Administratiu.—E. TESTOR.
 5, entl. Joies Artístiques.—D. LLUELLAS.
 5, pral. Institut d'Anàlisis Químics.
 5, pral. Sastre.—J. VIDAL.
 Núm. 7. Objectes Sanitaris.—JAUME SAURET.
 7, pral. Fotografia.—NAPOLEON, HIJO.
 Núm. 7. Centre Mercantil Internacional.—Coll.
 " 9. Especifics.—CASA SERRA.
 " 9. Farmàcia.—DOCTOR CULLELL.
 9, entl. Associació d'Ingeniers Industrials.
 N.º 11. Calçats.—LA MINERVA.
 " 11. Banyeres, Lavabos.—F. SANGRA.
 11, pral. "La Mundial".—Segurs.
 11, pral. Caixes Registradores "La National".
 Núm. 2. Magatzems EL AGUILA.
 " 2. Pasteleria Anglesa.—P. J. VERNIS.
 " 4. Perruqueria.—AGUSTI ARROYO.
 " 6. Sastreteria "Los Tres Regalos".
 " 6. Múta de Segurs contra Accidents.
 " 6. Centre Administratiu.—J. Fabregat.
 " 6. Cirurgia.—DOCTOR J. BIGAS.
 " 6. Llibres Pautats.—C. Feyto Valero.
 " 8. Pasteleria. Sucursal Victòria.
 " 8. Mobiliari.—H. V.
 " 8. HOTEL DE VENDES.
 " 8. ESPLENDIDE PENSION.
 " 10. Panyeria "Paños Ramos".
 10, 1.º Sastre.—PEDRO TORT.
 10, 1.º DOCTORA SAIS.
 10, pral. Cirurgia.—DOCTOR F. MUÑOZ.
 N.º 10. Sastre.—ISO.
 " 10. Dentista.—ARBO.
 " 12. Colmado.—J. CAMPS.
 " 12. Loteria.
 " 12. Anglo Espanyola d'Electricitat.
 12, 1.º Metge.—ALVAR PRESTA.
 12, 2.º Sastre.—V. CERDÓ.
 N.º 14. Objectes d'Art.—GUILLEM PUIG.
 14, 3.º Consulat de Suïssa.
 14, 2.º DOCTOR R. BARRIE.
 14, 2.º Companyia de Segurs "La Paternal".
 14 i 16. Camiseria de Cervera.
 14 i 16. Optic.—J. VILAPLANA.
 14 i 16. DOCTOR P. HUGUET.
 N.º 18. Expendiduria de Tabacs.
 N.º 18. Joieria.—JOAN SILVAJE.
 18, entl. Sastreteria.—SILVESTRE I S. GUITART.
 N.º 20. Grans Magatzems Alemanyans.
 20, entl. Peleteria "El Canadá".
 20, 1.º DOCTOR M. GIMYSO.
 20, pral. Sastre.—J. BARRENA.
 N.º 22. Butems & C.ª "Madrid-Barcelona".
 22, 1.º Clínica.—SOJO PALLEJA.
 22, entl. Sastreteria.—TUSET.
 22, 2.º Hostes.—PENSION "TUR".
 N.º 24. Magatzems Alemanyans.
 " 24. Joieria.—J. CALDERON.
 " 24. Confeccions.—TORRES.
 24, pral. Col·legi Catalunya.—Doctor L. Segalà.
 24, entl. Advocat.—JOSEP BULBENY.
 N.º 26. Gèneres Anglesos.—CORRETER I RIVAS
 " 28. R. i Administració.—LA VANGUARDIA.
 " 30. Gres. per a Cotilles.—Rodolf Martínez.
 30, 1.º Dentista.—A. MONTIA.
 30, 2.º Agent del B. Hipotecari.—M. Soriano.
 N.º 32. Camiseria Royal.
 32, entl. Cirurgiana Dentista.—M. E. FERRAN.
 32, pral. Sastre.—COLOMER.
 N.º 34. Goma i Celuloide.—FRANCESC CAPELLA.
 34, pral. Sastre.—ARTIGAS.
 34, pral. Patents i Marques.—EL PROTECTOR.
 N.º 34. Sastre.—FERRER.
 " 34. Impremta i Llibreria.—"ATHENEA".
 " 36. Joieria.—"EL PELAYO".
 " 38. Pasteleria.—FORN DEL "CISNE".
 " 38. Fotògraf.—F. Gausí.

- N.º 40. Barreteria.—GASOL.
 " 40. Bisuteria.—"LES BIJOUX".
 " 40. Fotografia X.
 " 40. Vies Urinàries.—DR. SERRALLACH.
 " 40. Mobles.—THONET.
 " 42. Banco Urquijo Catalán.
 42, 2.º Doctor J. Turell.
 N.º 42. Anàlisis Químics.—DOCTOR TRUILLET.
 " 44. Fotografia.—STUDIO MUNTANER.
 " 44. Doctor Vilanova.
 " 44. Societat Hispano Americana.
 44, 1.º Perruqueria.—CLAPES I PACO.
 " 44. Joieria.—FUSET I GRAU.
 " 46. Impremta.—LLIBRERIA RIBO.
 46, 1.º Plateria.—D. LAYRET.
 46, 2.º Metge.—ROSEND COLL.
 N.º 48. Cirurgia i Ortopèdia.—PEDRO HOMET.
 48, 1.º Perruqueria.—MONTESINOS.
 48, 2.º Modes.—R. PLA.
 N.º 50. Mobles.—FILLS DE J. OCHOA.
 50, pral. Fotografia.—Eduard Photo Studio.
 50, pral. Perruqueria.—PUIG.
 50, 2.º Assumptes Administratius.—A. MIRA.
 N.º 52. Colmado MONTAGUT.
 " 52. Llibreria Bastinos, Sc., J. Ruiz Romero
 52, 1.º Sastreteria.—RACKET.
 N.º 54. Magatzems DAMIANS.
 " 56. Articles Electricitat.—LUPREMA.
 " 56. Fotografia Modern Stil.—MARINE.
 " 56. Loteria número 13.
 56, 1.º Sastre.—TUNEU.
 56, entl. Dentista.—S. CALPE.
 N.º 58. Saló Cira-botes.
 " 58. Fca. de Gomes.—Vídua de Magi Papiol.
 " 58. Granja Royal.
 58, 1.º The Berlitz School of Languages.
 58, 2.º Patents de Invenció, Marques.
 58, 1.º Sastre.—CLOSA.
 N.º 60. American Bar.
 60, 2.º Sombreros de Senyores.—MARTINEZ
 60, 2.º "Los Reyes" Bazar.—Antoni Ginestà.
 N.º 62. Fotografia.—AMADEO.
 " 62. La Maquinista HISPANIA.
 " 62. Aceros HISPANIA.
 " 62. Segurs.—"El Dia" Societat Anònima.
 " 62. A. SANCHEZ MECA.
 " 62. A. CARLOTA.
 62, 3.º Penya de L'Aire.
 N.º 62. DOCTOR VIDAL FRAXANET.
 " 62. SELLO PRIMA EXCELSIOR.
 " 62. Dentista.—ORDONEZ MUTIS.
 62, 3.º Fortuna Segurs.
 N.º 62. "El Cine".—Redacció i Administració.
 " 62. "La Prensa".—Id. id.
 62, 4.º La Contratación Urbana.
 62, 2.º MODES MAJO.
 N.º 62. Joieria.—A. VALENTI.
 62, entl. Caixa Postal d'Estalvis.
 62, 1.º Subdició de Segurs.—"La Covadonga".
 62, 2.º Pompes Fúnebres.—LA FENICIA.
 N.º 62. Segurs.—"EL DIA".

Carrer del Call

- N.º 1. Ferreteria.—H. BATLE.
 " 1. Pasamaneria.—E. CLAVELL.
 " 1. Brodats.—E. CALVET.
 3 i 5. Camiseria BELFORT.
 N.º 7. Novetats per a Senyora.—PUENTE.
 " 9. Llaneria i Sederia.—CASA PUIG.
 " 11. Vestits.—"La Blanca Azucena".
 " 11. Barrets.—BADES, Vídua Viñolas.
 " 11. Puntilles.—JOSEP BORRAS.
 " 11. Fca. Corbates.—Josep Roca Soldevilla.
 " 11. Corseteria.
 13 i 15. Plateria.—Magatzems JORBA.
 N.º 17. Sederies i Llaneries.—Trémols.
 " 17. Fca. de Xocolates.—LLUCIAN CUNILL.
 " 19. Equips i Canastilles.—LA CORAL.
 " 19. Modes.—CARMEN SUNE.
 19, 1.º DOCTOR C. VIVES RIBAS.
 N.º 21. Lenceria.—H. BLANCO BAÑERES.
 " 2. Modes.—D. LAGUNA.
 " 6. Confeccions.—ANTONI BROGGI.
 " 6. Camiseria.
 " 8. Bisuteria.—VIDUA SALA.
 " 8. Trajos per a nois.—BELFORT.
 " 10. Roba Blanca.—TERESA MARC.
 10, entl. JOAN ULLASTRES.
 12 i 14. Electricitat.—LA ROYALTI.
 N.º 16. Lenceria.—CASA TRIUS.
 " 18. Tomás Marinelli.—"Città Di Venecia".
 " 20. Camiseria FLOTATS.
 " 22. Productes Natura Kneipp.
 " 22. Fca. de Articles de Pell.
 " 22. Sastre.—PESCADOR.
 " 22. Calçats.—LA INTERNACIONAL.
 " 24. Electricitat.—JUAN PETIT.
 " 26. Modes.—Au Bon Marché.
 " 26. La Imperial.—MADAME ALIVES.
 " 28. Farmàcia.—DOCTOR VELLVE.
 28, pral. Antiguitats.
 N.º 30. Camiseria.—JAUME DEULOFEU.
 " 30. LAFONT.

LES COSES S'EXPLIQUEN

LS metges no paren de fer descobertes. Per més que diguin, nosaltres som devots dels metges; moltes vegades, encara que semblin cruels, inhumans, estiracordetes, això és només que aparent; us tenen sempre el remei a punt, les infermeres preparades. Els metges d'avui no són com els metges d'abans, que eren uns sabatasses. Avui, ni Molière, que tant se'ls passeja en les seves comèdies, no es burlaria d'ells. Els faria gran honor i reverència.

Els descobriments de la medicina no paren de comptar. En efecte, suara uns savis nordamericans acaben de constatar un fet transcendentalíssim, i és que el cervell consta de dues parts: la una intel·lectiva, l'altra afectiva. Ço és assaber, la intel·lectiva, que té al seu càrrec la ciència, l'especulació, les idees; l'afectiva, que té al seu càrrec els sentiments.

Aquests savis nordamericans havien observat que hi ha individus que gallegen d'intel·ligència i de cultura, però, quant és a sentiments, són uns males pècores, mentiders, estafes, traïdors.

La seva observació fou singularment aguditzada davant el cas de Mr. Mac Craywell, el qual, tot i ocupar una alta jerarquia política, cometia un seguit de baixeses indignes d'una persona de mitjana condició moral. Aleshores aquells savis es decidiren a establir en el cervell les dues parts al·ludides, i de tal manera que les seves funcions poden ésser independents; pot donar-se un home que tingui una intel·ligència ben passadora, i que tingui, en canvi, un sentit moral atrotinat.

Per saber en quin estat es troba aquesta part del cervell encarregada dels sentiments, els savis nordamericans fan unes proves enginyoses. Per exemple: diuen al subjecte sotsmès a provatura unes quantes paraules; a cadascuna d'aquestes paraules, el subjecte ha de respondre amb una altra; segons sigui la resposta, dedueixen què tal són els seus sentiments.

Així, suposem la següent gràfica:

<i>Proposició:</i>	<i>Resposta:</i>
1. Ganivet	{ Calaix { Mort
2. Incendi	{ Bombers { Fugir
3. Tresor	{ Treballar { Robar

Això vol dir que als conceptes de ganivet, incendi, tresor, l'individu objecte de la provatura pot respondre amb les afirmacions de: 1) agafar el ganivet i posar-lo al *calaix*, 2) avisar els *bombers* que vagin a apagar el foc; 3) *treballar* per fer-se el seu tresor. O bé pot respondre amb les afirmacions de: 1) *matar* algú amb el ganivet; 2) *fugir* de la crema, pensant que s'apanyin!; 3) *robar* el tresor. Es clar que si respon allò primer, hom considera que té la part sentimental del cervell bona; si respon allò altre, denota que la té dolenta, avariada, malalta, digueu-ho com vulgueu.

Ah! Vet aquí com s'expliquen aquests casos d'individus abjectes, i fins criminals: és que tenen tara al cervell! és com de dir que no poden fer-hi més: ja hi han nascut!

De vegades, aquests mals sentiments es troben en individus, que tenen una certa capacitat d'intelligència. Però també moltes vegades en un mateix individu la carronya moral coincideix amb un cap de suro o carabassa. Aleshores, de tan tràgic, pot arribar a fer riure.

Com els melodrames de Muñoz Seca o les pel·lícules de la Menichelli.

FLEURY.

PER TOTSANTS... CASTANYES

Ve la tardor, s'agombolen
fulles seques en la vall,
l'horitzó es cobreix de núvols,
cau cada dia un ruixat,
hi ha tempestes i ventades
que remouen terra i mar,
les hores de llum són curtes,
la tarda es fa sepulcral
com una estrofa de Bècquer
o d'En Urgell un fossar.
La Natura sembla, trista,
preparar-se a un somni llarg,
l'hivern amb ses tramuntanes
pel Nord amenaça ja
i anuncien les campanes
que s'acosta Nit de Sants.
Mes amb quadre tan macàbric,

melangiós, sentimental,
romàntic, tètric i místic,
un punt d'alegria hi ha
que fa moure per les venes
d'alegria nostra sang;
i fins, ara, si goséssim
diríem amb Maragall:
"Anem-hi que ve el bon temps!"
car és bo en realitat.
Quin bon temps és que s'acosta?
Es fàcil d'endevinar,
car camí del Tibidabo
molts cistells es veuen ja.
Ve el temps de bolets i pinyes
i el bosc ens està esperant!

RAU-RAU

INVENCIONS EXTRAORDINÀRIES

FA un quant de temps que hom només sent a parlar que d'invençions cèlebres: la radio-telefonía per aquí, el gramofon per allà, etc., etcètera. Els homes pensem en tot: la prova és que algú, reconeixent la necessitat d'inventar quelcom de més pràctic i econòmic, ha construït una cosa meravellosa.

Aquest "algú", que és, sens dubte, un admirador del sexe dèbil (?), acaba de fer un invent, a favor d'elles, admirable, digne d'elogi.

Aquest invent consisteix en una insignificant olla (no tan olla, però, com les que hi ha avui en dia)... la qual, proveïda, convenientment, d'un baròmetre indicador de la temperatura interior, i d'una vàlvula especial, permet de saber, a molta distància, quan la vianda col·locada dins de l'olla està ja cuïta. L'avís és fet per la vàlvula, que pita semblant a la d'un tren. Oi, que és extraordinari?

Tractant-se, com es tracta, d'una cosa encara nova, no vull entrar en més detalls; en primer lloc, per no incórrer en possibles contradiccions; i en segon lloc, perquè els ignoro; emperò, prometo a les nostres estimades lectores de posar-les al corrent de les noves que em trametin de tan útil trasto, per si vulguessin adoptar-lo.

Ara, que la invenció estaria molt més bé si pogués ésser aplicable a d'altres objectes, per exemple: una cassola, tupí, etc. N'estem tan plens, d'olles...! que aquesta, tot i ésser nova, gairebé no cabrà al mercat.

Encara que aquesta olla rai!... tindria l'extra-avantatge d'ésser més "senyora" que les altres... i fóra molt ben atesa. Però, això sí! hauríem de llençar a les escombraries totes les altres que existeixen avui en dia, filles de l'antic sistema (encara que algú digui que no), que tan fastigoses i atroïnades solen ésser a l'endemà d'usar-les... per primera vegada.

Encara que es tracti d'una invenció—deia un—vaja, que tanmateix ja és massa, això: puix, d'un quant de temps ençà, tot són olles.

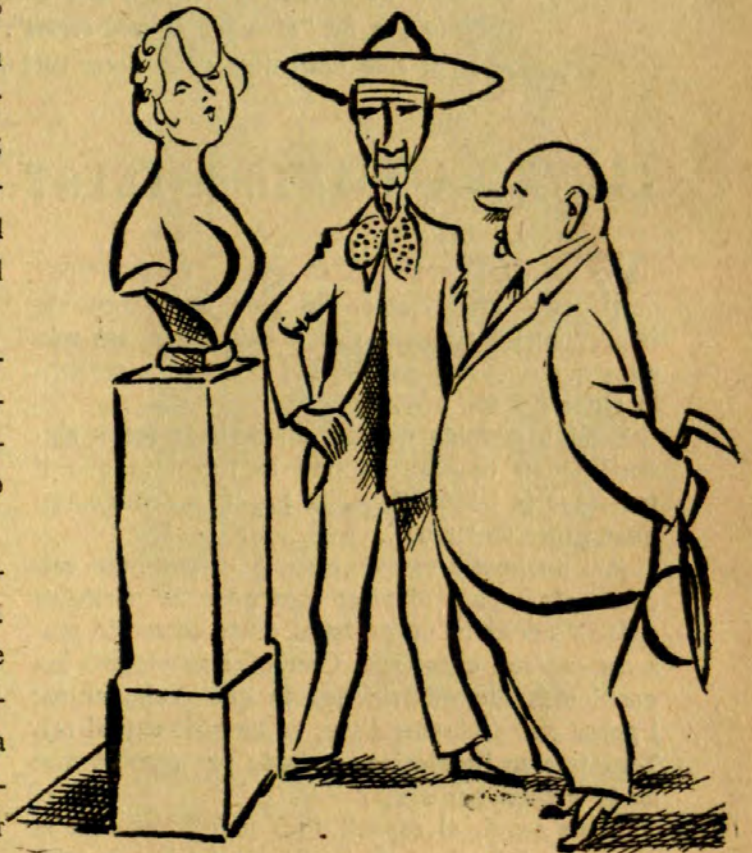
JORDI DEL VAL

Del balconet estant

Temps a venir, en la història dels grans esdeveniments de la Humanitat hi haurà dos capítols, o potser tres, concernents als anys 1923-1924, o sigui: les nenes desaparegudes, la brutícia de Barcelona, i l'emmetzinament dels cigrons de Gràcia.

Quant és a això darrer, per ara sembla que en el líquid de netejar metalls, amb els quals els cèlebres cigrons pogueren estar en contacte, hom ha descobert que hi havia bioxalat potàsic, àcid oxàlic, mirainomtrobis, oxalats, tururut, i altres coses que poden ésser un principi de metzines.

La humanitat de l'esdevenidor es meravellarà que poguessin passar, alhora, esdeveniments tan grans. Perquè, ben mirat, al costat d'això, totes les altres coses són insignificàncies, oi?

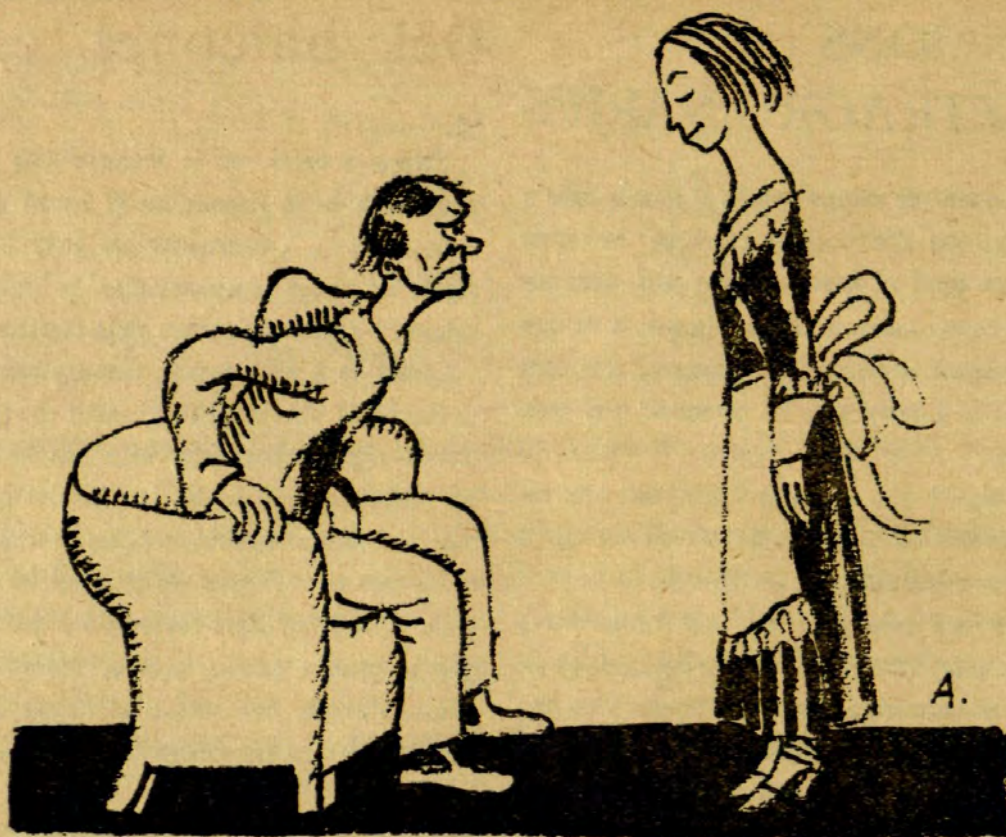
—Un bell bust!

—I venut.

—A En Plandiura, potser?

—No: a una modista.

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

La minyona novella:—Com vol que avisi el senyoret: dient "el dinar ja és a taula", o bé "el dinar ja està servit".

—Si és com ahir, digui: "el dinar està fet una porqueria!"

LLETRA A L'AMIC ESTEVOT

VOLGUT amic: M'és grat d'assabentar-te del meu viatge. No pots imaginar-te la impressionant sorpresa que m'han causat les sospites que tens respecte del noi dels diaris, creient-lo autor del teu historial.

Sembla mentida que no coneguis la meva sintaxi! Quan tu em contaves la rancúnia que li tens, per la ironia d'aquella prosa, em vingueren unes ganes de riure!...

Mai no hauria cregut, però, que fossis tan calçasses de creure el xicot repartidor de periòdics capaç de produir un paràgraf d'una correcció prosaica tan ben encertada. Creu-me: no vulguis donar-li més importància que la que realment té; i pensa que de brams d'ase, no en puja cap al cel. Tenint-ne tu l'exclusiva, ja faràs per manera que no hi arribin per ara.

¿Vols seguir el consell d'un amic? Ves fent la teva via, i llueix amb tota majestat els guarniments que portes; no facis cas del teu embotiment, que encara t'augmenta la gràcia. Jo trobo que t'estan que ni pintats. (Es allò: cada disfressa vol el seu tipus). Cada dia, quan sortim a passeig fins a la "punta", estic tan orgullós de la teva companyia,

com, el dia dels Elois, del meu matxo guarnit.

Si un fa cas del dir de la gent, arriba a tornar-se mico, ¿no ho trobes? Creu-me, en tot allò que diguin fés el sonsu. Oh! si un n'hagués de fer cas!... En Pepis et diu "Pastera", en Piu diu que ets una grossa cafetera... I què?... tu pensa que en Pons ven garrofes. Que en Bosc diu que no treuran els garrins de la Boixa?... Tira't-ho a l'esquena!

Les joguines de moviment funcionen per ressort; tu, que no ets cap nen, ja ho saps; doncs, bé: sempre que estiguis de mal humor, estires el ressort de la pianola de la dona simpàtica, i bola va!

Creu l'amic que et vol, creu la dona que t'estima, i deixa't de carreters. Quan ens veurem, ja em contaràs la impressió que t'han causat aquestes modestes ratlles. Sé que t'han nomenat de junta, i sé també, que el dia del teu debut, entraves al saló, de vellut, per fer el paper de mut: te'n felicito, a tu, i al teu president, senyor Menudències. ¿Encara és tan republicà?

Per avui prou; fes un petó al nen, i sobretot no t'oblidis d'aquest amic

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

ROGER DEL PUIG

Ciutat, XV-XXIV.

Paisatges tardorals

LA tardor em plau més que tota altra estació; més, molt més que la de França o Sarrià, indiscutibles motius d'ornamentació del passeig d'Isabel i plaça de Catalunya, respectivament.

La tardor, no obstant, és una estació de primera categoria. Digueu-me: on trobareu els aires autuminals, els verds metàl·lics, els blaus opalins, o els grocs daurats que la tardor ofereix en la seva opulència de matrona circumspecta?

El sol tardoral és indiscutiblement l'AS dels sols. És diferent de tots, puix mateix caldeja el cos que empenta la sang, aclareix el cervell, l'aglutina, l'estimula a tasques de tota llei. Oh, el sol de tardor!—és senyor com un home de seny que feineja a les hores degudes i es colga dejorn, per reposar-ne les reglamentàries. Treballa amb mètode i profit, sense extralimitar-se en res. És just i equitatiu, donant a cadascú ço que li correspon.

El sol de tardor diríem que té el cap gris, talment aquell home que fa les coses sense precipitació. Les reflexiona abans, i, després, dóna fal·lonada. Es exemplar, tant, que els cients, això és, els cimals en economia, ciència i política, i també molts dels entremitjos, el prenen per espill re- tent-li gran respecte; car saben prou bé que el sol és un astre de gran magnitud—àdhuc l'anomenen el REI dels astres. Si tingués quatre extremitats, hom podria assegurar que els naturalistes del gremi dels zòlegs haurien destronat el lleó posant-li a ell amb melenes de foc roent i, tanmateix, faria molt més goig.

El sol brilla, brilla molt, per bé que a voltes brilli per llur absència. Malgrat la brillantor cegadora del sol, no manquen determinats tiquis-miquis que li imputen taques, fent-ho córrer de paraula i per escrit. No res; enveja i afany de desprestigiar-lo.

Els enemics del sol, que són com els enemics de l'home, no es cansen d'atacar-lo. Es debades, però, car el sol és massa alt per arribar-hi els insults dels poqueta-cosa d'ací baix, enyoradissos dels temps en què dominaven les tenebres i podien fressejar esquitllant l'autoritat, el dret i la justícia.

El sol riu per sota el nas, amagant-se darrera les boires grasses que roden per l'espai, deixant-les que facin alternatives regades per esponjar la terra, mare de tots, i, que fa temps que ens espera amorosa.

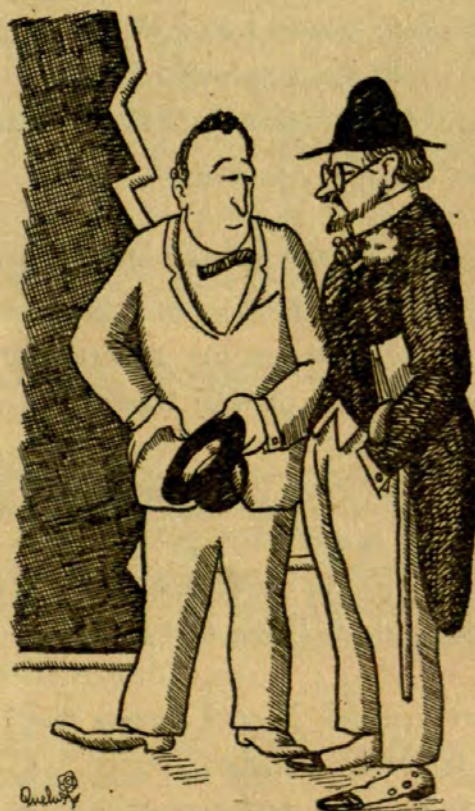
Que n'és, de bo, el sol tardoral! Tantost natura comença a despullar-se de les seves gales, ell, delicadament considerat, desvapora les calderes per-

metent poder-lo resistir sense jipis ni aquelles ombrelles d'un pam i mig de diàmetre. Ens pot tocar per tots quatre costats sense allò que es diu torrar-nos; ens permet tractar-lo prescindint de grans miraments, malgrat ésser personatge de tanta altura. Quina lliçó no dóna a tants de personatges terrals que esclaten superbiosos i van estirats pensant-se que, com el sol, han de durar sempre!

Es per l'època tardoral que cau la fulla; la fulla i altres coses que no ho semblava que tinguessin de caure tan prompte. Així les peres i còdols deixen l'arbre mal que els pesi. Tot ço que era a dalt cau per ell mateix quan és hora de la plena maduresa, excepte les nous que cal fer-les caure a garrotades. De sota terra surten els bolets i, dels castanyers s'apleguen les castanyes; saborosos fruits que els golafres de la temporada solen gustar.

La tardor és més que una estació de primera categoria; és, per dir-ho així, la primera de les estacions, per bé que, ben mirat, per alguns resulta la darrera estació del triomfal viatge de la seva vida.

FLENDI

—I quin dia va ésser el de la última representació del teu sàinet?

—El dia de l'estrena.

—Aleshores... un drama!

UAB

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

JOSEP ROCA

— SOLINGEN — PARIS — BARCELONA —
NAVALLES I MAQUINES D'AFAITAR ASSEGURADES : GANIVETERIA : TOCADOR
: : : : : Taller d'esmolat tota mena d'eines : : : : :

Plaça del Pi, 3
(Casa fundada per R. Roca)

DOA

Sortosa la nissaga que té un baró perfet!
Cada obra d'ell apar millor que totes.
La llum divina el ruixa, metòdica, a raig fet,
la llum que els altres copsaren a gotes.

Ell sa fillada, càustic i alhora idil·lic, mena
—a cada banda un rengle de perills.—
I encara als ulls li posa, assèptica, una bena,
car res no té a aprendre de sos fills.

Ell nuarà el Decàleg de son proïsme al coll
com un collar de pues salvatgines.
Els pescadors capbussa, irat, a l'aiguamoll
per sucumulla d'àvides beguines.

Armada, si no d'ales, d'un rafegut bigoti
la dida seca d'"alter ego" té.
Massa amb els xics farien, ingràvids, poti-poti
els àngels de la guarda, i no convé.

L'estudi porta cua, la cama ensenya l'art,
i la política, l'orella.
No hi ha com el no viure. L'home que es lleva tard
no es pica el dit ni es cremarà la cella.

No blasmaria el luxe: un diamant és sòlid
fins entelat de pols.
Els mobles són un límit. ¿Qui jugaria a bòlit
dintre la casa que en té molts?

Mesura pel domèstic, estrenes i consells,
després que la soldada regateja.
Patern, arrecerava col·legues a parells
amb un retòric parament d'enveja.

La hisenda, amb sos escrúpols arrodoneix, invicte.
Al seu molí totes les aigües duu.
Fins endolceix, a estones, el to del veredicte,
car la virtut és ser madur.

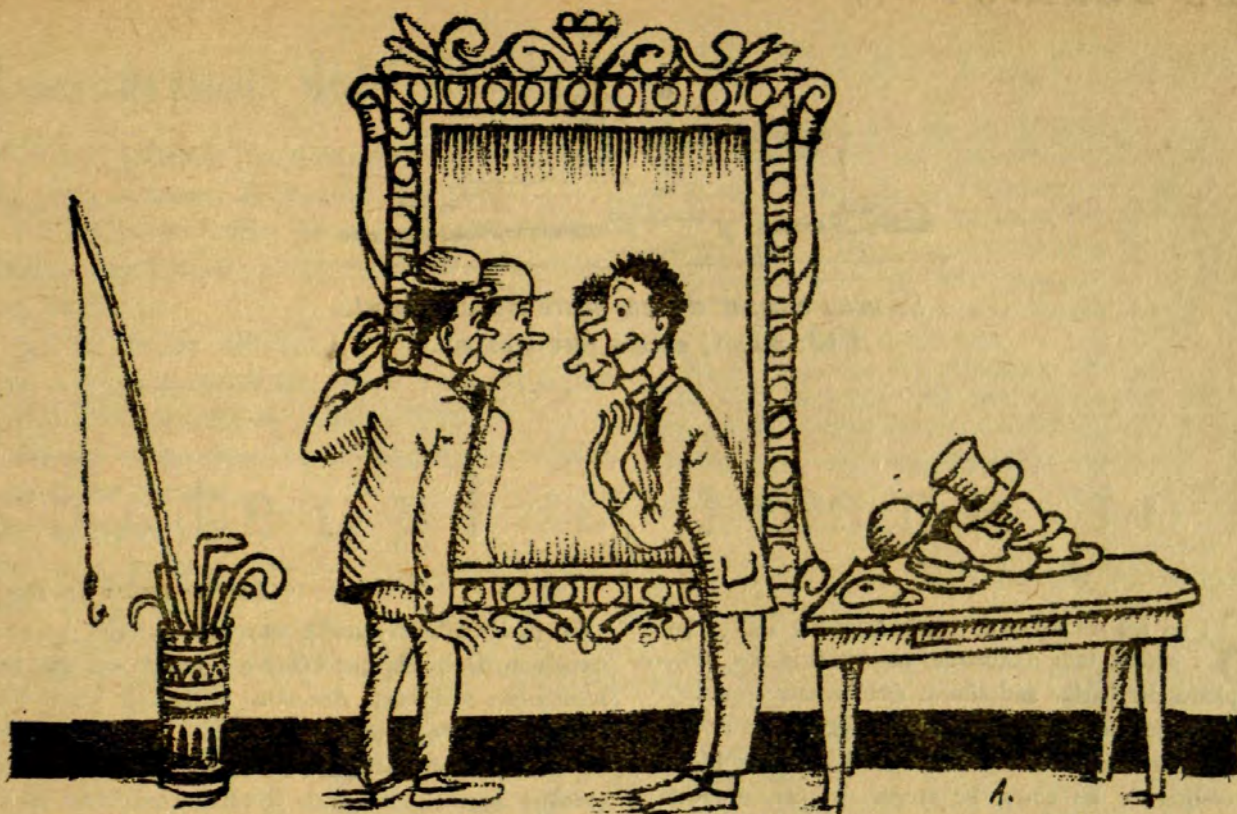
Per l'ànima seguici, de clergues té un estol,
i fins hi juga a cartes.
I pel carrer tolera, ja que no hi va tot sol,
que la muller porti un abric de martes.

Si el Crist un dia truca, li allargarà una almoïna
per una escletxa del cancell.
¡Vès què faria a casa, si el món ara va en doïna,
de massa bo que és Ell!

Vindrà l'apoteosi de terra i cel estant?
Segur que a l'altre món farà patxoca.

.....

(Ai! que la bugadera li passarà al davant
i esbullarà, davant de tots, la troca!)

VOLENT FER PASSAR UN "SALDO"

—Li ve com l'anell al dit!

—Molt bé: però, a veure un altre que em vingui com el barret al cap.

SETS I VUITS

Decididament, el cine triomfa. Ara diu que filmaran "La Iliada", d'Homer; i "Somni d'una nit d'istiu", de Shakespeare.

Ara veieu per on la gentie bien coneixerà Homer i Shakespeare... pel cine, per les cobertes, i encara: oidà!

Un madrileny, molt trempat, aquest dia ens deia, rient, i rient molt:—Que no ho heu llegit?... Un bromista diu que volen fer Madrid port de mar.

Nosaltres li diguérem:—No veiem que sigui cap cosa de broma, de riure: els primers accionistes són gent tan sapada com "La Manguardia i Cia.", "Salazones en conserva, S. A."...

Això sentint, el madrileny va parar de riure.

Nosaltres continuàrem dient:—L'objecte és de conservar en bon estat els pops recollits fins a la data.

Al número vinent publicarem "Don Santi està de mal humor".

Es veu que, empesos pel fred, uns llops deixaven els llocs salvatgins. Baixant de llurs cataus, trobaren un parell d'ases, els varen escometre, els varen matar, se'ls varen cruspir.

Els ases bé que bramaven; però, ai las! que brams d'ase no pugen al cel!

D'Anatole France, els metges han extret el cervell, per guardar-lo en una urna. El cervell d'Anatole France és voluminós, ben conformat, esplèndid. Els metges diuen que és el més perfet que han vist: és únic! han dit.

Ara potser els interessaria veure'n un, que fos tot el contrari; un que, com a estraftet i ridícul, fos també l'únic.

Nosaltres, en això, potser podríem donar-los alguns indicis.

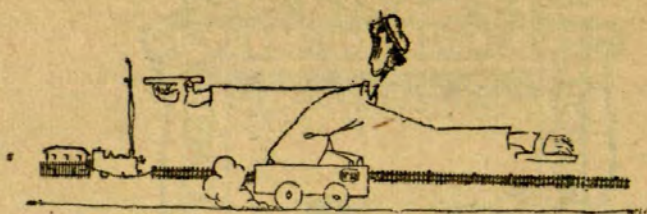
A Quatretondeta (per no oblidar-vos del nom, recordeu allò de "labirondon dondeta" de tantes cançons populars), a Quatretondeta han nomenat una "alcaldesa": és la primera. Aquest fet pot assenyalar un molló en la nova vida... anàvem a dir política (però no; uix, quin nom: ja es va acabar per sempre!)

A Quatretondeta són feliços, estaran d'allò més bé: imagineu-vos una bella dona (això de bella és un suposar, és un suposar gentil) presidint les sessions, bo i fent... punteta, a Quatretondeta.

Labirondon dondeta labirondon.

Estats Units ("ditxosos" Estats Units!) ha començat un deport novell, molt original i... "animalistic": es tracta d'unes "carreres" de porcs.

Aquest cop, emperò, creiem que a altres bandes els passen la mà per la cara.

*Se m'ha escapat el tren, hauré d'anar a peu!...
I bé: millor; encara faré més via.*

Tot anant a Igualada

Les meravelles del tren

SI no fos pel deure de gratitud contret amb el petit i eixerit tren d'Igualada, no prendria pas, lector, la ploma per parlar amicalment amb tu una estona.

Jo sempre he posseït la virtut de l'agraïment en grau heroic. Per això ara, en l'avinentsa que ens ofereix l'actualitat de les coses, he cregut del cas, prudent i convenient publicar per tots dos Pols, inclús l'Equador, la satisfacció que vaig tenir d'arribar indemne, incòlume i amb una insignificant invasió d'aquells insectes corporals que ens menen a gratar-nos si us plau per força, a la ciutat de l'aigua vermella en el meu últim, memorable i recent viatge.

Deurà fer per allà un mes i mig, que marxarem de Barcelona cap a Igualada un amic meu i jo. Sabent que havíem d'agafar l'emul tan famós del tren d'Olot, ens venien intencions d'anar a casa el Notari; però en prescindirem, perquè no teníem béns; cosa secundària, si voleu però a la fi imprescindible per testar.

Ens instal·larem en el carrilet tan còmodament com ens fou possible i entre *arri* i *osque* la màquina començà a apretar i a fer ballar tots els vagons.

La sort ens deparà una bona companyia pel camí. Una senyoreta simpàtica, elegantment abillada, que no sols no se'ns féu esquerpa, sinó que més d'una estona portà ella la iniciativa de la conversa. Poguèrem comprovar que posseïa una instrucció sòlida i que no era una senyoreta qualsevol.

Les estacions anaven passant amb aquella rapidesa tan vertiginosa que ja poden suposar, tractant-se del meravellós carrilet.

Un viatge tan llarg, que ja quasi creïem inacabable, es fa avorrit i pesat... encara que porteu una damisella que sigui bella, amable i encisera.

Però llavors no sé d'on, va venir a nosaltres un pa- per doble com una cartolina, i imprès. L'obrirem amb curiositat i... quina sorpresa! No ens hauria pas fet tanta sensació una explosió de gas, com aquell paper tan inesperat. Una *Oda a Igualada*! Febrosament, com un dolç manà ens l'empassàrem tota d'una tirada, aque- lla *Oda*, que esdevindrà famosa, amb el temps.

En parlàrem amb aquella senyoreta instruïda i ho co- mentàrem. Deia ella que l'*Oda a Igualada* era una per- fecta còpia de l'*Oda a Barcelona* de Mossèn Cinto Ver- daguer, còpia que potser superava l'original, pel seu verisme, per la coneixença perfecta de la poètica que contenen aquells *in folios* de 50 cèntims que duen per tí- tol *Arte de hacer versos*, per l'elegància del llenguatge, justesa d'expressió i forma de concepció.

El meu company va dir que aquells versos els trobava inalàmbrics, aeris, impalpables, i... què sé jo!

Quan ja érem a la vora de Vallbona vam dir a la cada volta més simpàtica senyoreta:—Nosaltres baixa- rem del tren en arribar a l'estació, perquè ens convé de prendre l'aire.

Baixàrem i, xano-xano, engegàrem les cames, al ma- teix temps que marxava el carrilet. Per tal d'impedir que se'ns assequés la gorja—conseqüència de la lectura de la immortal (ei, caixista: no us oblideu la *t*) *Oda a Igualada*—collírem raïms xarel·los i anàrem menjant, arribant, sense adonar-nos-en, a l'estació de Capellades uns moments abans que el tren.

Arribats allí, trobàrem encara la nostra amable com- panyona de viatge, galantment li ofrenàrem raïms dol- ços, llamíners i mellífics. Així entre mel i mel va passar el temps fins arribar a la meta, no sense abans haver de sentir un horrísson, eixordador i triomfal concert de la sirena de la màquina, durant tot el llarg del Passeig de Mossèn Cinto i Plaça de Catalunya.

Ja veieu, doncs, com allò de prendre mal i fer testa- ment abans de viatjar són consells que us donen només que quatre envejosos.

La pacient Companyia serveix bé, té bon material, empleats ben educats, cotxes bastant higiènics—mai no han estat tres mesos sense escombrar—horaris bons pel públic i tot allò que un hom pugui desitjar.

Aquest és el nostre testimoni, autoritzat pel d'aquella senyoreta i tots els que viatjàrem en aquell tren.

Biblioteca de la Hemeroteca General

SATYRICUS

L'aquàrium del Xipreret

CERTAMENT, que si meravella hi ha al món, és la meua: és el meu aquàrium.

On trobaríeu peixos de radium-colors, peixos destres i ben criats, i fins peixos savis, com els que tinc?

He dit peixos destres per assenyalar aquells que, a còpia de paciència, els he ensenyat a passar la maroma, com el millor acròbata.

He dit peixos ben criats, perquè ells saluden amb molta cerimònia i parsimònia als qui els honoren amb llur visita.

I finalment, he dit peixos savis, perquè molts d'ells, encara que no enraonin, llegeixen com el primer noi de tercer curs. I si els veiéssiu, amb quin silenci i religiositat escolten els concerts radio-telefònics de Berlín, Arcanses i Xangai sens Hilo-Hilo!... restaríeu astorats; i no dic res d'aquell que escriu a màquina i d'aquell que compta amb Brunswinga, perquè la meua humilitat se'n ressentiria, i no vull que em tractin de fatuós.

Però, si el públic, i principalment el senyor Cavaller Estovat, vol veure com dono lliçons als meus peixets, i com els crio amb bistecs, vi del Rin i cock-tails, pot venir, que gustós els ho ensenyaré, i ho veuran per llurs propis ulls; sense perjudici de—de les planes d'EL BORINOT estant—donar les conferències que siguin necessàries, per il·lustrar l'opinió; de com es crien, nodreixen i ensenyen els peixos i principalment els de color, que són els que més i més atencions necessiten.

A disposició de tothom resta

EL DEL XIPRERET

BARALLES DE CARRER

FEIA temps que ho vèiem a venir. Aquell noi tan "Maco" i tan "Curt" de gambals i amb gènit de "Matamatxos", portava la bola a dintre. Per això, en sortir de càl "Minguet del Pèrrica" i trobar-se enfront la seva ex-xicota, amb aquest posat de "Mis" que ella fa, se li obrí la "Grapa", disposat a estampar-li aquella cara de "Pepa", d'una manotada.

No li valgueren les reflexions de "don Carlos" i de "don Antonio". Ell, tossut com una "Banya" de marrà, amb la seva! i amb la lleugeresa d'una "Oreneta" s'abalançà damunt la ingrata i, "Dali, Dali", plantofada va i plantofada ve; i a no ésser pel "Mè Mè" d'un auto que venia, la cosa hauria passat a "Majores".

i "Botifoll", quin escàndol s'armà!

El "Xarlot", que venia corrents de l'estació, de prendre els bitllets als passatgers, volgué "Separà" valent, i no el "Saparó" pel gènit de "Corderito" que té.

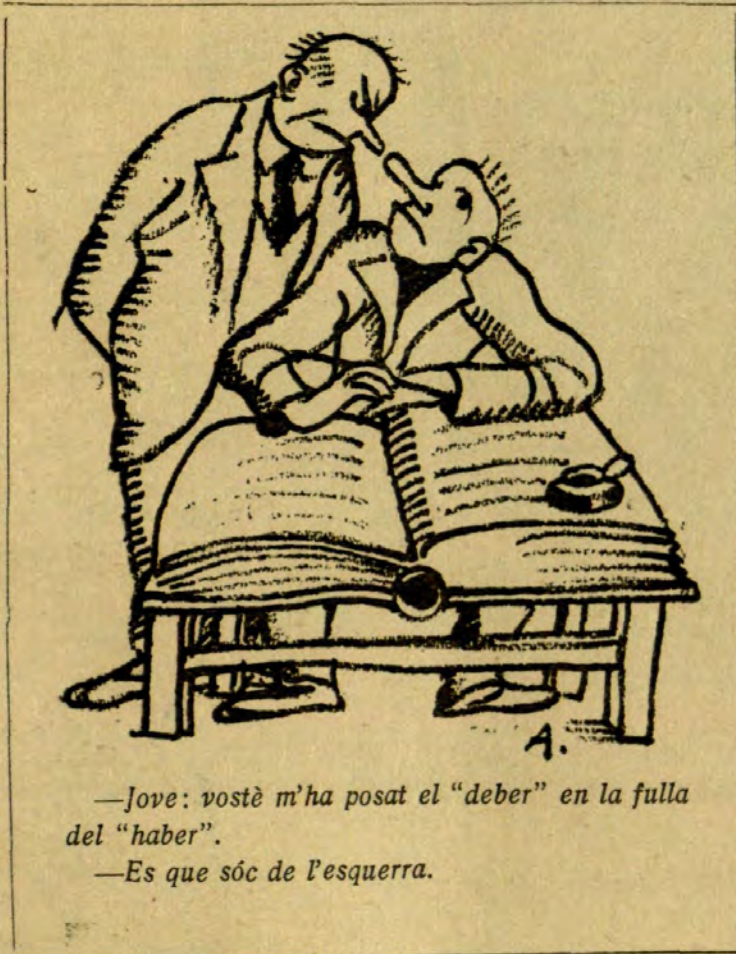
"Chè", digué un que tan "Truco i Truquet" l'havia esparverat. Es veu que el minyó no gasta "Vaselina" per fer entrar en raó, i sort que menja "Pa i ceba"; que si l'"Angelet de Déu" arribés a menjar "Pollastre", amb la "Ganeta" que té, qualsevol li passa el "Respall" a aquest "Sayó".

Amb aquestes, sortí un home molt grassó, veu "Xangueta" i "Cuixes amples", i cau de nassos.

El "Pueblo", com és de llei, esclafí a riure. Si hagués caigut un animal, hauria dit "pobra bèstia!" i aquell home, foll com un gat "Masqué", començà a repartir cop de puny va i cop de puny ve, i els xiribecs es comptaren per dotzenes.

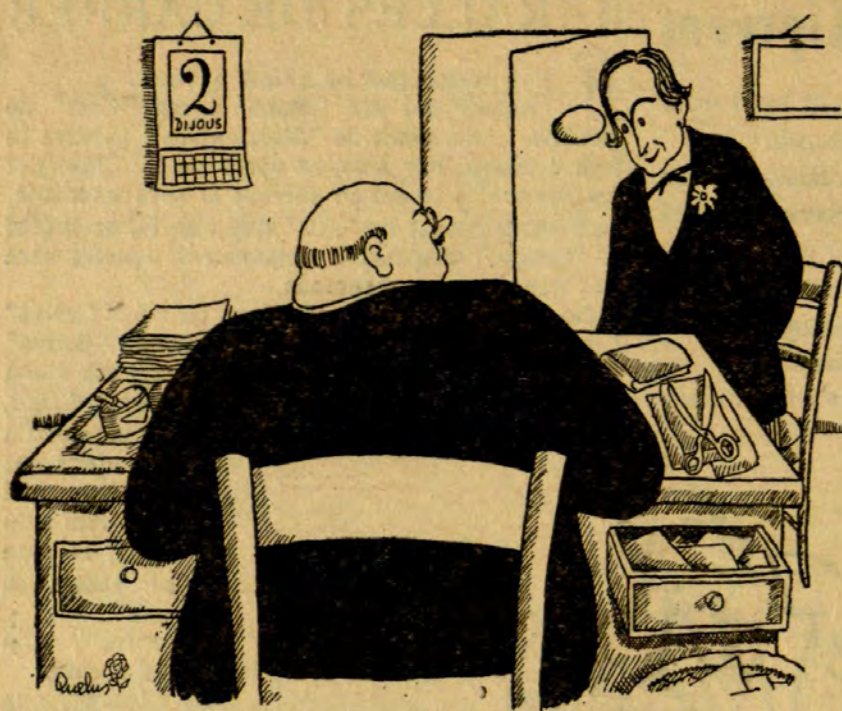
Uns cridaven que el xicot estava en el seu dret; d'altres culpaven el mal gènit que tenia, perquè era un "Rana"; i d'altres afirmaven que com que amb la crisi que hi ha, els quarts "Passenats", estava desesperat.

El "Xarlot", que és un "Pastadiscursos" si bé pel moment "Calló", després d'un predicot aren-gà la gent; i, una volta "Arengadeta" i "Sub" la

—Jove: vostè m'ha posat el "deber" en la fulla del "haber".

—Es que sóc de l'esquerra.

El director:—No em va malament l'article... Sinó que la seva firma és tan poc coneguda...

El col·laborador:—Això rai! posi-n'hi una altra que li vagi millor: Angel Guimerà, Anatole France, Mac Donald... Cambó; vostè mateix!

condició que tothom faria via a llur casa, tirà un vel d'aquells que tot ho tapen, i els féu marxar de pressa i corrents, sense que primer el "Bisbe", que accidentalment passava per allí, donés la benedicció a tots.

C. E.

VUITS I NOUS

Un tribunal anglès ha condemnat a "deu minuts" de presó un individu que havia pispat una bufandeta.

Sembla que aquest fet constitueix el "record" de la curtedat d'una pena. Però n'hi ha que han furtat bon xic més que una mísera bufandeta, i ja ho veieu...

Ja hi tornem a ésser; per tot arreu Don Juan Tenorio; cartells, prospectes, anuncis, llibrets, per les cantonades, pels quioscos, etc., etc.

Encara no en tenim prou, de Tenorio?

Un bou en una barberia. A Ciutat de Mallorca, un bou en ésser desembarcat i menar-lo a l'escorxador, es veu que s'equivocà de camí i en rà

a una barberia. Veu's aquí les bèsties fent de persones: cosa que es va generalitzant.

De tota manera, el bou no s'equivocà de gaire: perquè, tanmateix, hi ha barberies que fan denteta als escorxadors.

A la Rambla d'Egara (això és a Terrassa) una gitana ha ruixat i ha fet malbé amb oli de vitriol la cara d'un marit i muller.

Noi, tenen males bromes: Déu ens en guard, dels gitanos de Terrassa!

El Grrrran Metrò ha començat a obrir les seves portetes, volem dir les embocadures per anar cap sota, a prendre el carril.

Per les formigues ja està bé.

L'Ajuntament havia acordat procedir a la vacunació antirràbica dels gossos. Hom havia començat de fer-la. Però ara hom ha manat que fos suspesa.

—Vaja: avui tot està fet una olla.

—Què et passa?

—Mira, acabo de fer arreglar el rellotge, i veus? assenyala les 24, i només són les 12!

A

—Sí, sou un mentider!

—Eeeeh?

—Sí; perquè dieu que heu caçat tigras al Pireneu; i al Pireneu no n'hi ha, de tigras!

—Per això: perquè jo els he caçat tots!

CIRIS TRENCATS

—Hola, fuster, vas molt carregat; ¿què portes?

—Portes.

—Senyor confiter, voldria tastar aquests dolços.

Que puc destapar el pot?

—Pot.

—Noia, que n'has fet gaire, d'aquesta mitja?

—Mitja.

—No sabia, Peret, que haguessis vingut a fira, ¿què vens?

—Bens.

—¿Què cerques tan desatinat, Ventura?

—Ventura.

—Què hi deu haver, que es sent música, aquí al cap de vall?

—Ball.

—¿Quants porrons en portes, de vi? que te'nim molta set.

—Set.

—¿Quantes vegades t'has afaitat el cap?

—Cap.

—Digui'm, escultor, ¿són cares o barates, aquestes cares?

—Cares.

Bit.

EPITAFI

Mentre un ric, ai, es moria

li pregunta el seu hereu:

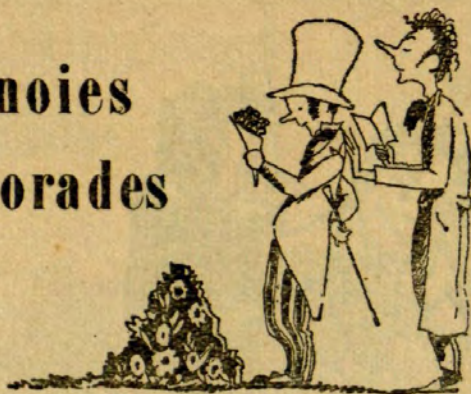
—¿Què tal, oncle, com esteu?

I l'oncle li responia:

—Ai! estic com tots voleu.

UAB
Biblioteca de Comunicació
Històrica i General

Les noies enamorades

Les noies enamorades són una gràcia barcelonina. Que les noies enamorades són una gràcia barcelonina, ho ha demostrat ben graciosament l'Avelí Artís, en dos actes, al Romea. Naturalment, el Romea s'ha vist curull de gent, i la gent va a Romea per veure les gràcies de la ciutat amada, que, per damunt dels esventraments, dels esquiroles, i de tantes sutzures que li tiren a sobre, encara somriu, i festeja, i espera.

Bé pel Romea. Bé per l'Artís. I bé pels artistes.

Avelí Artís

Cablegrama de Vilafranca

—Ha aparegut a la nostra vila una bèstia molt semblant a un pop que té tres caps.

Regna general admiració, expectació i es prenen precaucions.

El mestre Joan Vinyals, de Vilafranca, ha estrenat suara una sardana que duu per nom "L'antiga cançó". Ha tingut molt d'èxit.

Tira peixet quina sardana!

Comptabilitat suburenea

DEBIT

CREDIT

Petroni Consumer	3000	Tomás del maletí.	6700
Pernil Serrano.	1300		
B. Juliá	2500		
V. Festamajor.	200		
	<u>6700</u>		<u>6700</u>

V.º B.º
R. del Barco y
del Puente

Darrera hora

A l'Ajuntament hi ha una gran harmonia. Tothom està compenetrat en un mateix ideal de treballar per al bé de Barcelona. Ara dóna gust.

Ja era hora!

Diuen de Talladell que ha estat designada per ocupar l'alcaldia una dona. Així és, doncs, que la de Quatretondeta ja no és sola, d'alcaldessa. L'exemple es va extenent.

Ara, la primera cosa que caldrà fer és de canviar el nom del poble: n'hauran de dir Talladella; veritat?

R E S P O N E M

Elips: gràcies, un altre dia serà. Podeu fer coses boniques.

Puig Sell: gràcies; però no hi ha manera.

La tia de Barcelona: per avui no ens acaba de fer el pes; agràits.

Margets: en aquest moment no recordo haver rebut res; potser restà entretingut entre l'original sobrant.

RAMON SUNYER

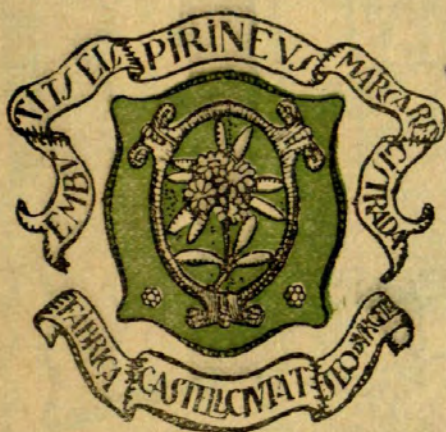
JOIER

Corts Catalanes, 647 — BARCELONA Telèf. 813—S. P.

Establiments **MARAGALL**

Passeig de Gràcia, 95 — BARCELONA

TELÉFON

{ A SEU D'URGELL, NÚM. 124

{ A BARCELONA, NÚM. 2023-A

{ A SITGES, NÚM. 1393

Fàbrica de Llonganisses, la millor
de la nostra terra.

Demaneu a tot arreu la marca

"ELS PIRINEUS"

Quíngles i Escaler

Castellciutat

(Seu d'Urgell)

Proveu el cafè amb llet "El Pagès"

En el límit d'or

Poesies de

Lluís Bertran i Pijoan

*Raó en aquesta administració
Angels, 22 i 24*

Per celebrar el cap d'any

de la naixença de

EL BORINOT

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca Municipal

Una vetllada teatral al **ROMEA**

Any II - Núm. 48

23 octubre 1924

Subscripció:

Trimestre, 3'50

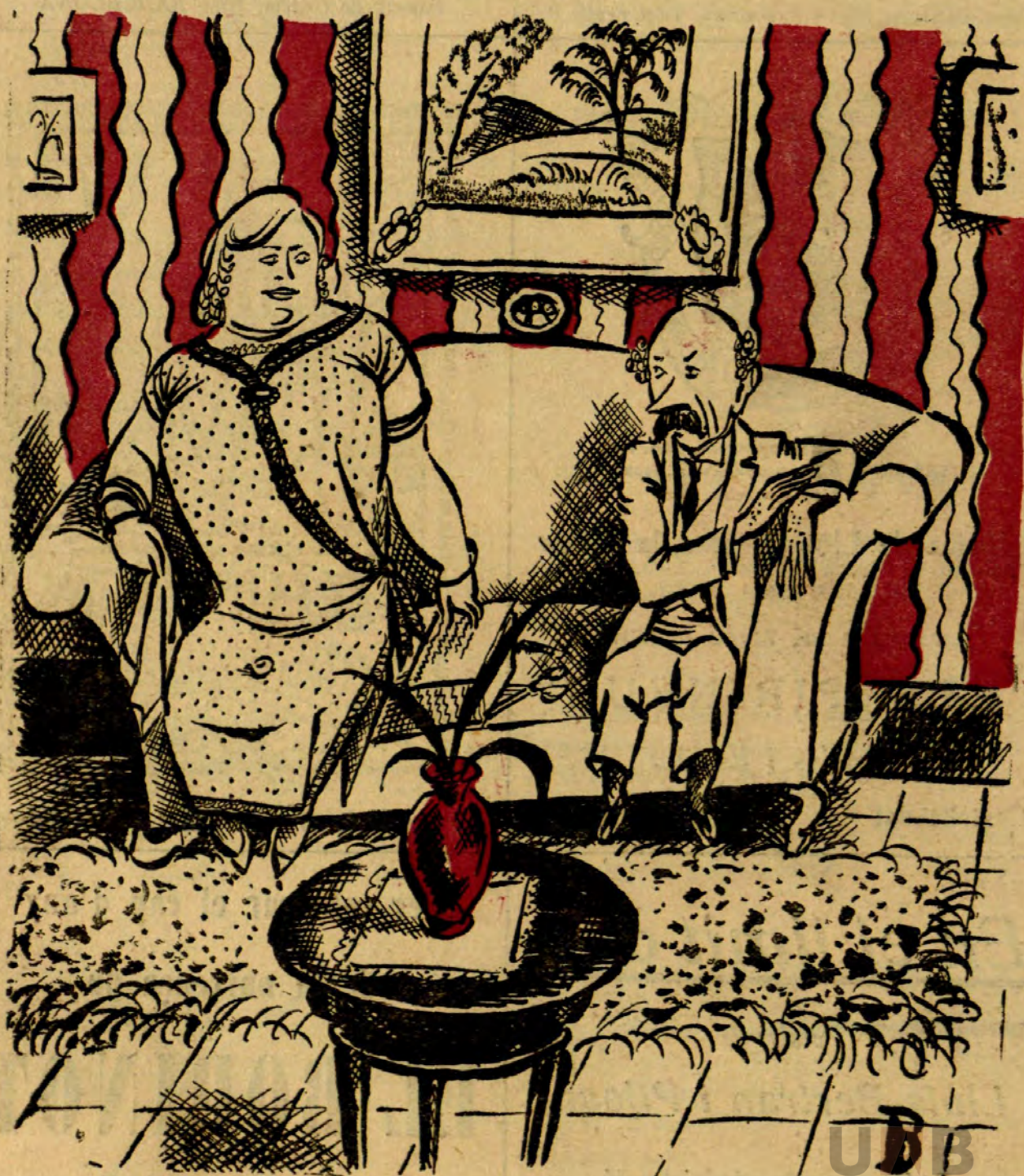
EL BORINOT

SETMANARI D'HUMOR
20 cms.

La corresp. a
l'Administració:

Angels, 22 i 24

BARCELONA

SEMPRE, DE LES COSES, EN TENEN LA CULPA ELS ALTRES

La muller: Mira: ara el sofà coixeja d'aquest cantó. Ja ho hauràs romput tu...

UBB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General